

perioden fra 22. september 1994 til 17. oktober 1994, især med hensyn til oplysninger om forsøg på bestikkelse samt udlevering af de pågældende til deres politiske modstandere?»

Begrundelse

Der henvises til oplysninger fremkommet i TV 2-nyhederne i påsken, hvor sagen blev gennemgået.

Svar (11/5 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Et enslydende spørgsmål (spørgsmål nr. S 1431) er blevet stillet til Justitsministeren.

Jeg kan i den forbindelse henvise til Justitsministeriets besvarelse af 27. april 1995, som jeg som ansvarlig minister for udlændingemyndighederne ikke har nogen bemærkninger til.

Spm. nr. S 1519

Til udenrigsministeren (28/4 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om udenrigstjenestens medvirken i udvisningen af to irakiske asylansøgere til det nordlige Irak i perioden 22. september 1994 til 17. oktober 1994, især med hensyn til oplysninger om forsøg på bestikkelse samt udlevering af de pågældende til deres politiske modstandere?«

Begrundelse

Der henvises til oplysninger fremkommet i TV 2-nyhederne i påsken, hvor sagen gennemgik.

Svar (11/5 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Indledningsvis bemærkes, at jeg har forstået spørgsmålet derhen, at der alene spørges om, hvilken bistand udenrigstjenesten har ydet i forbindelse med den pågældende udsendelse.

Imidlertid skønnes det hensigtsmæssigt først at redegøre for de gældende regler og for udenrigstjenestens rolle i udsendelsessager: I overensstemmelse med gældende ret tager Flygtningævnet i 2. og sidste instans stilling til, om en asylansøger kan få asyl efter udlændingelovens § 7.

Hvis nævnet i den enkelte sag ikke finder, at betingelserne i § 7 for at meddele opholdstilladelse er opfyldt, pålægges det udlændingen at udrejse inden for en vis frist, normalt 15 dage fra forkyndelsen af nævnets afgørelse, medmindre den pågældende har opholdstilladelse på et andet grundlag. Fastsætter nævnet en udrejsefrist, vil det også indgå i Flygtningævnets afgørelse, hvortil den pågældende kan udsendes ved politiets foranstaltning, hvis udlændingen ikke retter sig efter pålægget om frivillig udrejse.

Udrejser udlændingen frivilligt som pålagt, kan han/hun vælge rejserute og destination inden for sine muligheder. Unnlader udlændingen at efterkomme udrejsepålægget, og udsættes udrejsefristen ikke som følge af reglerne i udlændingelovens § 33, stk. 4-7, drager politiet omsorg for udrejsen i overensstemmelse med de af indenrigsministeren fastsatte regler, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Normalt løser Rigspolitichefen på egen hånd den opgave, som politiet ved lovgivningen og ved udlændingemyndighedernes afgørelser er pålagt, med at udsende udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig i landet, og som ikke vil udrejse frivilligt. I visse tilfælde bistår udenrigstjenesten Rigspolitichefen med at fremskaffe rejselegitimation eller med at forhandle med fremmede myndigheder eller andre, når Rigspolitichefen i hvert enkelt tilfælde konkret anmoder herom.

I den nævnte sag bistod udenrigstjenesten Rigspolitichefen med at opnå transittilladelse hos de tyrkiske myndigheder. Desuden havde ambassaden i Ankara efter instruktion fra Udenrigsministeriet drøftelser med de irakisk-kurdiske parter fra Ankara og det nordlige Irak om, hvorledes udsendelsen af de to personer kunne tilrettelægges og gennemføres. Herudover har udenrigstjenesten ikke bistået i denne sag.

Udenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet rettet henvendelse til Rigspolitichefen, der har oplyst, at de pågældende den 17. oktober 1994 under ledsagelse af polititjenestemænd fra Rigspolitiet blev tvangsmæssigt